ANUL III. — Nr. 756.

EDIȚIA A DOUA

JOI, 28 FEBRUARIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 27 Februarie 1891

Câmpul de luptă

Țara întreagă s'a prefăcut într'un mare câmp de luptă electorală și adversariĭ caută care de care să ocupe pozițiile cele maĭ bune.

Este, prin urmare, de interesul tuturor ca să căutăm cea maĭ bună poziție strategică pe câmpul actual de luptă și să vedem care din adversarĭ este favorizat de împrejurărĭ și care se duce la o înfrîngere sigură.

Ne aducem aminte împrejurările în carĭ se făcuseră alegerile din 1888.

Căzuse un guvern, care stăpânise țara 12 anĭ de zile. In acest interval, încurajat de nesațiul Suveranuluĭ, care cerea mereŭ banĭ pentru ca să închidă ochiĭ asupra faptelor celor maĭ revoltătoare și să'șĭ astupe urechile la plângerile cele maĭ sfâșiitoare, regimul brătienist ajunsese la cel din urmă grad de decadență morală. Putem spune aceasta astă-zĭ, când patimile s'aŭ potolit și când liberaliĭ înșișĭ recunosc că aŭ mult de îndreptat în acest trecut apropiat.

Greșelile guvernuluĭ brătienist avuseseră două efecte în țară: dorința unanimă de a vedea legile respectate — căcĭ administrația le călca în picioare — și reformele economico-sociale, neapărat necesare pentru a nu înăspri la extrem lupta de clase între țĕranĭ și pătura supra-pusă.

Guvernul D-luĭ Ion Brătianu a căzut tocmaĭ în timpul în care țĕraniĭ,—îndemnațĭ de rĕĭ sfătuitorĭ și desperațĭ de propria lor mizerie economică și politică — s'aŭ resculat.

Era deci firesc lucru, ca alegerile carĭ s'aŭ făcut în urma acestor rĕscoale, reprimate în sînge— după sistemul Jacques Lahovary— era firesc ca aceste alegerĭ, să se facă pe tărîmul ideilor, al reformelor imperios cerute, atât politice, economice și sociale, cât și, maĭ cu seamă, în moravurile administrative.

Nevoia unor reforme urgente era așa de simțită, în cât un moment a fost uitată calitatea distinctivă ce trebue să se ceară guvernuluĭ celuĭ noŭ: independența de Palat; și toată lumea s'a pus să analizeze programul junimist.

Această împrejurare a favorizat foarte mult rezultatul alegerilor din 1888. S'aŭ ales o mulțime de oamenĭ fără ideal politic, numaĭ pentru că aŭ promis a susține unele reforme populare, ca complectarea împroprietărireĭ țăranilor, desființarea agiuluĭ și altele. Din cauza nevoieĭ acestor reforme, pe carĭ orĭ-ce guvern următor celuĭ liberal trebuia să le realiseze, s'a putut întemeia regimul personal în toată trista-ĭ strălucire și s'a întâmplat să vedem azĭ oamenĭ ca D-niĭ Carp, Manu și Lahovary fălindu-se că aŭ fost marĭ reformatorĭ.

Astă-zĭ lucrurile s'aŭ schimbat.

Repețitele călcărĭ ale Constituțieĭ, sĕvârșite de Rege în acest interval de treĭ anĭ, aŭ pus în fierbere toate spiritele și, fiind că o oare-care spoială de reforme s'a făcut de clasa dominantă, toată atenția și toată vrajba sunt îndreptate în potriva regimuluĭ personal.

De treĭ anĭ de zile, Regele face și desface guvernele cu cine vrea și când vrea, iar parlamentarismul a ajuns la cea maĭ scârboasă parodie.

Această situație, înțeleasă de toată lumea, nu maĭ poate să dureze, și toțĭ — afară de junimiștĭ și alțĭ câțĭ-va rătăcițĭ—sunt hotărîțĭ a lupta din resputerĭ pentru a readuce regimul parlamentar cel puțin la starea luĭ normală, dacă nu a'l ajuta în evoluția sa progresivă prin lărgirea dreptuluĭ de vot.

Din pricina nevoieĭ de a se distruge regimul personal, reformele aŭ căzut—cel puțin în lupta electorală de acum—pe al doilea plan și decĭ succesul nu va fi al acelor carĭ aŭ un program de reforme maĭ bine întocmit, ci al acelor carĭ vor pune maĭ multă inimă și vor face maĭ marĭ jertfe pentru a tăia aripile apucăturilor despotice ale luĭ Carol I.

Așa fiind, junimiștiĭ — de și adversarĭ aĭ guvernuluĭ în alegerĭ — nu vor fi ascultațĭ pe aria reformelor; în schimb, liberaliĭ și toate elementele ferm hotărîte a tăia unghiile Regeluĭ, se vor bucura de atenția tuturor.

Din aceleașĭ considerațiunĭ, este azĭ posibilă șederea la guvern a unor oamenĭ fără ideĭ de reforme.

Regele a știut ce face: a introdus regimul personal sub scutul uneĭ poleielĭ de reforme și acum a adus pe Catargiu și ceĭ-lalțĭ ca să l'l întărească prin forța brutală.

Suntem însă convinșĭ că El nu va isbuti, căcĭ pe câmpul de luptă sunt doĭ adversarĭ: *Țara* și *Regele*. *Și Țara trebue să învingă.*

Scipio.

Convocarea colegiilor

Azĭ, în sfîrșit, a apărut în *Monitorul Oficial* decretul pentru convocarea colegiilor electorale.

Iată zilele fixate pentru alegerĭ prin acest decret:

Colegiul I în ziua de 9 Aprilie
„ II „ „ 10 „
„ III „ „ 11 „

Alegerea delegaților pentru colegiul al III-lea se va face, cum am maĭ spus, la 28 Martie.

TELEGRAME

ROMA, 26 Februarie.— Respunzênd uneĭ interpelărĭ a D-luĭ Imbriani la Cameră, D-nu di Rudini a declarat că Italia va cere cetățenilor austriacĭ și turcĭ care vor să câștige naționalitatea italiană să fi renunțat de la naționalitatea lor primită, să fi adus Italieĭ oare-carĭ serviciĭ și să fie cu desĕvîrșire onorabilĭ. D. Imbriani nu se declară mulțumit și depune o moțiune. D. di Rudini propune ca moțiunea să se amâne până după votarea bugetuluĭ 1891—92; Camera aprobă cu o mare majoritate.

VIENA, 26 Februarie.— *Corespondența politică* află din Bucureștĭ că nu se știe nimic încă în privința participăreĭ Curților streine la jubileul Regeluĭ Carol, dar e probabil că prințul de Neapole va fi poftit să vie la Bucureștĭ.

PARIS, 26 Februarie. — D. Sirman, guvernator civil al Algerieĭ, a cerut punerea sa în retragere; el va păstra provizoriŭ funcțiunile sale.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

REVIZUIREA IN BELGIA

BRUXEL, 26 Februarie. — Ministrul Berrnaert a desvoltat în fața secțiuneĭ centruluĭ Camereĭ guvernuluĭ în privința revizuireĭ constituțieĭ. Guvernul propune un compromis între dreapta și stânga, care va fi bazat pe sporirea numĕruluĭ alegĕtorilor care va fi ridicat la 600,000. Dreptul electoral se va întemeia pe principiul domiciliuluĭ, pe reprezentația proporțională a partidelor în Cameră, în consiliile provinciale și comunale.

Censul va fi conservat pentru Senat, care va fi ales de către consiliile provinciale. Regele ar avea dreptul de a se pronunța asupra orĭ-căreĭ legĭ votate de Cameră.

In cursul discuțiuneĭ bugetuluĭ, ministrul Agricultureĭ a declarat că politica vamală a guvernuluĭ trebue să fie prudentă și rezervată în fața dispozițiunilor Franciei; nu e putință de a se lua nicĭ o deciziune definitivă.

GERMANIA

BERLIN, 26 Februarie. — Comitetul central al partiduluĭ național-liberal a declarat deputatuluĭ Sciof, care a propus candidatura Principeluĭ Bismark la al 19-lea arondisment (Hanovra), că el nu a primit nicĭ un mandat nicĭ autorizația.

BERLIN, 26 Februarie.—Camera a aprobat în a doua citire, proiectul pentru trupele coloniale din Africa. In cursul discuțiuneĭ, D-nul de Kendel a zis că a fost un moment când Englitera ținea maĭ mult de cât Germania la o învoială între cele două țărĭ.

DIN BUCOVINA

Formarea unuĭ partid democratic în Bucovina

In fine și în nefericita Bucovină s'a făcut un început timid pentru formarea unuĭ partid democratic românesc. Zic timid, pentru că programul publicat nu cuprinde nicĭ a zecea parte din ceea-ce Româniĭ Bucovinenĭ sunt în drept a reclama și a revendica.

Cu toate acestea și acest început este de o importanță capitală pentru cauza română din țara, unde se odihnesc osemintele luĭ Dragoș-Vodă și ale luĭ Ștefan-cel-Mare. Și iată pentru ce:

In Bucovina Româniĭ aŭ *o așa zisă nobilime*, nu e vorba din familiile moldovene cele maĭ vechĭ, însă scăpătată, și afară de o mică excepțiune, purtând numaĭ nume românesc.

Guvernul nemțesc a știut ce să facă cu o asemenea clasă de oamenĭ: *interesele personale și de castă ale acestuĭ soiŭ de nobilime aŭ fost și sunt menajate* **în paguba intereselor poporuluĭ românesc.**

Această nobilime de mult se erige în reprezentantul românimeĭ din Bucovina și în această calitate, ca să mĕ servesc de o expresiune a D-luĭ Al. Lahovary, face guvernuluĭ o opozițiune *miluită*. In fond pe ea capul n'o doare pentru ce acum 25 de anĭ în Bucovina eraŭ **300,000** de Românĭ și astăzĭ aŭ rĕmas numaĭ **180,000**? După ce 'șĭ capĕtă tainul, nobilimea nu se satură a lăuda pe nemțĭ ca ceĭ maĭ marĭ prietenĭ aĭ neamuluĭ românesc. Ba dacă cutezĭ a le arăta că vorbele contrazic realitățeĭ, eĭ cu un ifos de diplomațĭ caută a te convinge că trebue să răbdăm că n'a sosit încă timpul, că... că... pe când veneticiĭ în biata Bucovina prind teren și Româniĭ slăbesc vĕzênd cu ochiĭ!

Ce vrețĭ? același cântec ca și pe aicea.

Nobiliĭ noștri de formă sunt proprietarĭ în comunele dintre Siret și Nistru, partea cea maĭ expusă influențelor slave. Guvernul a știut a opera ast-fel că a deșteptat o mare ură a țăranilor contra boerilor; și fiind-că boeriĭ trec de românĭ, prin o logică populară, acea ură s'a transmis asupra neamuluĭ românesc, ceea-ce foarte mult a contribuit la slavizarea acelor părțĭ.

Paralel cu acestea, guvernul nemțesc se servește încă de altă armă și maĭ meschină în contra elementuluĭ românesc. Aceasta este *clerul*. Negreșit că iar cu foarte micĭ excepțiunĭ onorabile, dar foarte pasive.

Guvernul administrând fondul bisericesc fără nicĭ un control face cu el ce-ĭ place. In comunele rurale bisericile sunt o ruină și școlĭ nu există. Insă clerul este foarte bine dotat și afară de aceea are și privilegiul de a stoarce poporul cu patrahirul. Prin sate părințiĭ mireluĭ și aĭ mireseĭ trebue să dea popeĭ câte cel puțin 5 florinĭ, saŭ neavênd banĭ să muncească popeĭ amândoĭ 2—3 sĕptĕmânĭ, alt-fel nu se cunună. Nu sunt rare cazurile, unde pentru o înmormîntare înhață popa 50—100 florinĭ (120—250 leĭ). Din această cauză multe comune româneștĭ (Boianu, Hliaoca, Mahala, etc.) aŭ trecut la unic. Și era foarte nostimă purtarea guvernuluĭ nemțesc la asemenea ocaziunĭ: prin agențĭ vĕzuțĭ execută pe țăranĭ pentru popă, iar prin agențĭ nevĕzuțĭ îĭ îndemna ca să treacă la unic!

In asemenea împrejurărĭ clerul este la dispoziția guvernuluĭ. Clerul trăește în îmbuibare, iar biserica se administrează după uzanțele catolice fără Sinod, fără dreptul de a 'șĭ alege epitropul și a 'șĭ administra averea. Ce să maĭ zic de limbă și de cele-l'alte drepturĭ promise prin *statu-quo* și garantate prin Constituțiune și alte legĭ speciale?

Când elementele din popor îndrăznesc a se plânge și a cere dreptate, atuncĭ popiĭ și nobiliĭ îĭ găseștĭ alăturea de guvernul anti-național pentru a înăbuși și a pedepsi o așa îndrăzneală *criminală*.

Iată pentru ce acest început de formarea unuĭ partid democratic român din Bucovina se prezentă cu atâta timiditate; iată pentru ce și așa cum este, este de o importanță capitală pentru nefericita Bucovină.

Să ne bucurăm și să 'ĭ urăm cea maĭ strălucită izbândă!

Catone.

JUBILEUL

Citim în *Berliner Tageblatt*:

Știrea despre o călătorie a Impĕratuluĭ nostru și a Impĕratuluĭ Frantz-Ioseph la Bucureștĭ, cu prilejul jubileuluĭ de 10 Maĭ, a produs în toată România o mare mirare.

Precum se scrie din Bucureștĭ, s'a crezut maĭ întâiŭ că știrea pornește din sferele antidinastice, carĭ ar voi s'o exploateze în profitul scopurilor lor tocmaĭ în timpul actualeĭ crize ministeriale; totușĭ știrea a început să se confirme îndată în cercurile apropiate de curte.

Ziua de 10 Maĭ (dupa calendarul nostru 22 Maĭ) este pentru România o zi întreit memorabilă.

La 10 Maĭ 1866, Regele Carol, atuncĭ Principe, luă frînele Domnieĭ celor două principate unite Moldova și Valachia; la 10 Maĭ 1877 se proclamă — în timpul resboiuluĭ ruso-turc — independența principatelor de Turcia și la 10 Maĭ 1881, principele Carol fu încoronat Rege în sala tronuluĭ din palatul din Bucureștĭ.

Acesta serbează, prin urmare, în acest an jubileul de 25 anĭ al Domnieĭ Sale peste România și a zecea aniversare a încoronăreĭ Sale de Rege.

In toată țara se fac deja pregătirĭ marĭ pentru a serba această zi cu cea maĭ mare solemnitate posibilă și maĭ ales în Bucureștĭ se plănuesc pregătirĭ extra-ordinare.

Noĭ am dori să vie Impĕrațiĭ Germanieĭ și Austrieĭ în Bucureștĭ pentru ziua de 10 Maĭ.

Aceștĭ doĭ Suveranĭ ar vedea cum România serbează nunta sa de argint cu un Rege Strĕin, care tot Strĕin a rĕmas după 25 de anĭ de viețuire în mijlocul Poporuluĭ Român.

O serată la ambasada Germană

Citim în «Correspondance de l'Est» din 5 Martie:

Știam de mult că Germaniĭ aveaŭ pretenția de a fi poporul cel maĭ moral din lume. Nu știam că eĭ transportaseră în saloane obiceiurile soldățeștĭ ale D-luĭ de Bismarck. Nu este totul ca cine-va să fie, saŭ cel puțin ca să pretindă a fi virtuos, el maĭ trebue încă să cunoască și practica maximelor buneĭ creșterĭ care nu se conciliază de obiceĭ cu deprinderile grosolane și cu lipsa de tact.

Ultimile incidente petrecute la ambasada germană, relative la fiul Ministruluĭ Românieĭ, D. Radu Văcărescu, sunt atât de opuse uzurilor sociale, în cât se poate cine-va întreba dacă ele sunt datorite numaĭ întâmplăreĭ? Diplomația și politica germană, urmează une-orĭ căĭ atât de ascunse și de întortochiate, în cât rătăcesc cu totul. Cât despre noĭ, ne vine maĭ mult a crede că afrontul făcut reprezentantuluĭ Românieĭ, în persoana fiuluĭ sĕŭ, este rezultatul uneĭ combinațiunĭ misterioase, de cât a atribui uneĭ femeĭ, uneĭ Principese de sânge, o lipsă de tact și de bună-cuviință atât de vĕdită. Care este faptul de care să învinuește, în adevĕr, tînĕrul atașat de Legațiune? De a fi împrumutat, pentru achitarea uneĭ diferențe de joc, de la o artistă, pe care o frecuenta în intimitate, o sumă ce a fost înapoiată cu usură. In loc de 3,000 florinĭ acceptațĭ într'un moment unde trebuia să se facă una din acele plățĭ care nu pot suferi întârziere, s'a restituit *9,000 de florinĭ*. Este oare în această împrejurare ceva care să compromită onoarea? Este oare aci vr'un fapt care să depindă de juridicțiunea saloanelor, și care să autorizeze din partea lor o condamnațiune severă?

Este posibil ca înprejurul acestuĭ fapt atât de simplu să se fi format o legendă și să fi circulat *cancanurĭ*? Dar de când o ambasadrice ascultă ast-fel de insinuațiunĭ pentru a face din ele punctul de plecare al unuĭ scandal? Nĭ se pare că în toate țările oameniĭ cum se cade urăsc sgomotul și se feresc, cu mare grijă, de tot ce poate semăna cu scene scandaloase.

De ce oare ar avea ambasada germană monopolul *acestor execuțiunĭ publice?* De unde 'șĭ ia acest drept față cu un tînĕr care nu este supus german și care ar trebui să fie acoperit de caracterul luĭ oficial? Două cuvinte vor fi de ajuns pentru a califica atitudinea luată de Prințesa Reuss. Este oare maĭ ântâiŭ sigur că dînsa ar fi urmat tot asemenea cu un atașat al Legațiuneĭ engleze saŭ ruseștĭ? Pe de altă parte, ce mare greutate era a scrie două rîndurĭ Domnuluĭ Văcărescu spre a'l preveni că fiul sĕŭ nu maĭ putea fi primit la seratele ambasadeĭ germane? Ni se va respunde că D-nu Radu Văcărescu n'a fost invitat la serata aceia. Fie! Dar tatăl tînĕruluĭ nu știa nimic, credea că era o omisiune din partea cancelarieĭ germane, tot personalul celorlalte Legațiunĭ fiind invitat. Ministrul Românieĭ n'a voit a acorda prea mare importanță acestuĭ fapt și a luat informațiunĭ la cancelaria ambasadeĭ, ne găsind necesar a importuna pe ambasadorul însușĭ.

Respunsul ce i s'a dat nu putea de cât să confirme prima luĭ presupunere. Și să fim dreptĭ, cum ar fi putut Ministrul să crează că era din partea uneĭ ambasade vre-o intențiune ostilă și premeditată în contra D-luĭ Radu Văcărescu, când cu două sĕptămânĭ înainte el fusese învitat la balul Curțeĭ pentru a fi prezentat M. S. Impĕratuluĭ? D-nu și D-na de Reuss cunoșteaŭ aceasta, și chiar acest fapt ar fi trebuit să le impuie oare care menajamente față cu familia Ministruluĭ Românieĭ. Ast-fel zgomotul ar fi fost înlăturat. Lucrurile s'ar fi petrecut într'un mod cuviincios. Intrebăm pentru ce a voit D-nu Reuss să procedeze alt-fel?

Nu ar fi cumva principiul Germanieĭ de a fi **obraznică cu Statele cele micĭ și josnică cu cele marĭ? Așteptăm, pentru a respunde, urmarea acesteĭ afacerĭ, care nu este încă terminată.**

Greve. — Accidente

LONDRA, 26 Februarie. — Aproape 10,000 de minerĭ din Galia de Nord aŭ decis să sprijinească bilul Prikards în favoarea celor 8 ceasurĭ de lucru, și de a se supune decisiunilor viitoareĭ conferințe internaționale din Paris.

SERAING, 26 Fevruarie. — Lucrătoriĭ

uzinei de oţel aŭ decis să se pue azi în grevă; 4 sindicate noi de lucrători aŭ fost numite.

GLASCOW, 26 Februarie. — O explosie a condensatorului s'a întâmplat la turnătoria Dikson; directorul şi numeroşi lucrători aŭ fost uciși.

DIN CALARAŞI

In seara de 23 Februarie a avut loc balul dat în beneficiul bibliotecei tribunalului. Balul a fost, putem zice, *le clou d'or de la saison.*

De alt-fel reuşita splendidă a acestuĭ bal s'a putut prevedea, prin plecarea în Bucureşti a mult simpaticului nostru procuror, D-nul S. Mladoveanu, de unde ne-a procurat o mulţime de cadourĭ.

S'a dansat până la ziuă, când s'a terminat printr'un cotilion colosal, plecând toate damele încărcate de surprizele cele maĭ frumoase.

Cotilionul a fost condus de neobositul D-nu Mladoveanu şi D-na prefect C. Filiti, care purta o toaletă splendidă.

Printre numeroasele dame care străluceaŭ de frumuseţe putem cita: D-nele Locotenent Hodoş, într'o toaletă neagră, D-na Marinescu, presidenta balului, frumoasă ca tot-d'auna; D-na Eustaţiŭ Constantinescu, gentilă, într'o toaletă elegantă; D-na Victor Stoica, plină de farmec; D-na Dr. Ionescu, bună dansatoare, într'o toaletă şic; D-na Alexandru Călinescu, o andalusă şi o dansatoare de necomparat; D-na Emanoil Enescu, o brună încântătoare, într'o toaletă albă; D-na Maria G. Nicolescu, o brună gentilă şi plină de graţie, în alb; D-na Locotenent G. Popovicĭ, asemenea în alb, una din cele maĭ bune dansatoare; D-na Colonel Ionescu, D-na Maior Roşca etc. etc.

Printre Domnişoare se remarcaŭ: Gentila D-şoară C. Filiti, D-şoara Constance Iliescu, frumoasă ca un înger, în alb; D-ra Elena Iliescu; D-ra Zisu, agreabilă cât se poate; D-rele Vineş, Blebea, etc.

Dintre cavalerĭ numim pe D-niĭ: Prefect C. Filiti, de o amabilitate rară; Colonel Ionescu; Maior Roşca; Alessiu, membru de tribunal; Dărăscu, supleant; simpaticul Aureliŭ Crăinicianu, silvicultor; Locot. Paulinescu; Locot. Hodoş; Locot. Vasiliu; profesorul Anuşca; Călinescu; Sublocotenenţiĭ Ionescu, Anastasiad şi mulţĭ alţiĭ.

Nu pot termina fără a aduce complimentele mele D-luĭ S. Mladoveanu, graţie stăruinţelor sale energice, ale căruia am putut asista la un bal, unic poate până azĭ în Călăraşi şi pentru care vom păstra pentru mult timp frumoasă suvenire.

24 Febr. 1891. Un indiferent.

BALUL DIN GALAŢI

24 Februarie 1891

Ierĭ seară a avut loc în spaţiosul salon *Universelle*, balul dat în folosul asociaţiuneĭ studenţilor universitarĭ din România, care a avut un succes tot atât de strălucit ca şi acel dat de societatea funcţionarilor publicĭ şi despre care v'am întreţinut la timp. Reusita revine în mare parte onor. Doamne patronese care prin stăruinţa şi extrema D-lor bună-voinţă, a ţinut ca acest bal să fie unul din cele maĭ strălucite din acest carnaval şi cu drept cuvênt pot mărturisi că silinţele D-lor şi-aŭ atins scopul cu prisosinţă. Sala de dans era decorată într'un mod artistic, şi totul ce'ţĭ atrăgea maĭ cu deosebire privirea, eraŭ două frumoase şi bogate baldachinurĭ în culorĭ naţionale, având fie-care câte un ecuson cu inscripţia „Lumina" şi „Instrucţiunea"; florile şi diferitele plante aranjate cu multă pricepere, formaŭ o seră din cele maĭ atrăgătoare, dând un aspect răpitor salonuluĭ, care era iluminat a giorno.

Pentru a vĕ descrie frumuseţea şi elegantele toalete a gingaşelor reprezentante a sexuluĭ frumos mĭ-ar trebui penelul unuĭ artist, ceia-ce din nefericire nu posed; de aceia dar, mĕ voiŭ mărgini a vĕ cita câte-va onor. Doamne care le-am putut nota şi anume: D-nele Murgescu, Cotescu, Costinsky, Youell, Wolff, Gobert, Beştelei, Petraru, E. Vulpe, Popescu, Sterian, Jebens, Georgiacopol, Frigator, Coltofeanu, Lăzărescu, Ioanidi, Dornescu, Hanuto, Băjescu, etc. Apoĭ urma un batalion de D-şoare unele maĭ încântătoare de cât altele şi anume: Georgiadi, o andaluză plină de farmec în alb; Efrosina Ioseph, frumuseţe angelică, în crême; Trandafiridi, un vis încântător în alb profusiune de dantele; Hanuţo, în bleu ciel; Apostolidi, ca un spic de grâŭ în roz; Wolff, plină de graţie şi distincţiune în alb; Liebers, în alb; Cucu, Tatuşescu, Racoviţă, Liţica, Economidi, M. Simionovicĭ, Efrosina Popovicĭ, etc.

Sexul forte era reprezintat prin Domniĭ: Colonel Murgescu, Loc.-col. Isvoranu, M. Chrisoveloni, Mendl, Gobert, Ressu, Popescu, Em. Vulpe, Căpit. Georgescu, Căpit. Băjescu, Căpit. Eustaţiu, Dr. Piasesky, Dr. Missir, Alfons Dall'Orso, B. Popovicĭ, O. Ioseph, Jackson, Pompiliu, Lăzărescu, Mavrogheni, Alexandri, Macduff, etc. etc.

Balul s'a terminat la orele 5 cu un galop monstru, şi toţi aŭ plecat cu mulţumire de la această frumoasă petrecere.

Bedris.

„LIGA ROMÂNĂ"

HORA

Oltul geme, Tisa plânge
Mureşul suspină greŭ;
Nistrul mânile îşĭ frânge
Şi boceşte tot mereŭ.

Coama 'naltă 'şĭ-o ridică
Falnicul, mândru, Carpat,
Jar din ochĭĭ lacrimĭ pică
Suspinând neîncetat.

Dacia, cu nea în păru-ĭ
Munţĭ şi rîurĭ tot privind
«O! grăĭţĭ'mĭ, adevĕru-ĭ
«Că v'aud mereŭ jelind?»

«Glasul vostru aşa tristu'ĭ?
«Plânsul vostru e amar?
«Ascultându-vĕ mĕ mistuĭ
«De un dor fără hotar!»

Da, rĕspunde Oltul jalnic,
Plânsul nostru îl auzi
Chiar şi Mureşului falnic
Îĭ sunt ochiĭ încă uzĭ.

Plângem căcĭ din apa noastră
Bea streinul necurmat
Jar din zarea cea albastră
Stă Românul apăsat.

O! copiĭ, rĕspunde blândă
Dacia, tremurător,
Ziua dulce de isbândă
Nu'ĭ departe 'n viitor.

Pe-ale Dunăreĭ dragĭ malurĭ
Fraţiĭ voştri se frământ;
Marĭ sunt a lor idealurĭ,
Nobil al lor simţimênt;

Nu'ĭ vedeţĭ? Bĕtrânĭ şi tinerĭ,
Mâna 'şĭ daŭ şi se unesc;
Implini-le-ar sfânta Vinerĭ
Dorul lor cel Românesc.

Căcĭ în cerurĭ cel sfânt scris'ă
Să trăesc până atuncĭ,
Când din Nistru până 'n Tisa
Vor fi numaĭ dragĭ'mĭ prunci

Ah! şi doru'mĭ se măreşte
Nu mĕ încape pe pământ;
Iar isbânda îmĭ zâmbeşte;
Liga'ĭ mare, Scopu'ĭ sfânt.

Ilie Ighel

Din T.-Neamţu

22 Februarie 1891.

Stimate D-le Redactor,

Mulţumindu-vĕ din suflet de ospitalitatea ce aţĭ bine-voit a da în stimatul D-v. ziar, scrisoreĭ mele precedente, vĕ rog să bine-voiţĭ a însera şi urmĕtoarele rîndurĭ:

Doctorul Ursulescu de la Spitalul din Neamţu, nu maĭ este acela pe care vi'l descrisesem în scrisoarea mea. O! acum s'a schimbat cu totul; înainte când avea diurna de 150 leĭ pe lună pentru căutarea bolnavilor de la Spitalul de alienaţĭ din Monastirea Neamţu, se ducea cel mult de patru orĭ pe lună la acel spital pentru căutarea nenorociţilor bolnavĭ, acum însă, o! acum este alt-ceva, compătimirea şi datoria conştiinţeĭ îl face să viziteze acel spital de cel puţin 8 saŭ 10 orĭ pe lună, şi ştiţĭ de unde 'ĭ a venit această pornire de compătimire? de la o mică schimbare de formă bugetară, căcĭ acum i se plăteşte câte 40 francĭ pentru fie-care vizită. O ce caracter, şi câtă desinteresare din partea Doctoruluĭ Ursulescu! şi ce idee ingenioasă din partea celor cu bugetul! O mică schimbare de cifre în buget, şi făcu ca prin minune, dintr'un Doctor pe care toată lumea îl critica că ia diurna de geaba fără a'şĭ face datoria, unul din ceĭ maĭ conştiincioşĭ şi maĭ activĭ Doctorĭ, care viziteazä spitalul chiar de 10 orĭ pe lună, şi să maĭ zică cine-va că şi pentru un aşea Doctor nu se găsesc medicamente!

Se ştie că Doctorul Ursulescu şade cu locuinţa chiar în localul spitaluluĭ din Târgul-Neamţu, în care ocupă 9 camere marĭ şi micĭ pentru menagiul D-sale, ocupă un grajd mare de şase caĭ pentru ceĭ doĭ caĭ aĭ D-sale, ocupă un pod pentru fân, ocupă două camere micĭ de lângă grajd în care ţine pae, ocupă o parte din remiza spitaluluĭ pentru trăsurile sale, ocupă în fine o pivniţă a spitaluluĭ şi alte multe; şi ştiţĭ de ce face toate acestea? negreşit, tot în interesul umanitäţeĭ, căcĭ dacă ar locuĭ în spital numaĭ Doctorul secundar, care n'are caĭ şi trăsură, prin aceasta, nu s'ar face ocupate de el cel mult de cât două camere, şi atuncĭ saloanele ocupate de Doctorul Ursulescu s'ar putea preface în camere pentru bolnavĭ, dar umanul Doctor 'şĭ a zis, în înalta sa înţelepciune profesională, ne fiind camere în spital, nu sunt bolnavĭ, şi ne fiind bolnavĭ, nu sunt boale; iată dar cel maĭ ingenios mijloc de a stârpi boalele dupe pământ.

D-nu Dr. Ursulescu, nu este iconom cu lemnele de foc ale spitaluluĭ, el dispune de dênsele cum 'ĭ place, pentru că nu este igienic ca iarna, cele 9 camere ce ocupă să fie vre-una rece ziua saŭ noaptea.

Şi apoĭ, de cine adică să'ĭ fie teamă, căcĭ D-sa care este medic primar al acestuĭ spital, este în acelaş timp şi epitrop, şi chiar şi controlor şi verificator.

Lucrurile merg strună.

Salutare
Ştefan Constantinescu.

EPIGRAME

I

Unuĭ ex-deputat de la Craiova

Mĕ'ntrebĭ să 'ţĭ spun ce socotesc
Că'ţĭ dete de prisos natura,
Eŭ sincer îţĭ mărturisesc
Că prisoselnică ţĭ-e..... gura!

II

Unuĭ burghiez decorat

Când mĭ-aĭ vorbit eraĭ mirat
Că nu sunt plin de admiraţiĭ,
Eŭ drept un om comun te-am luat:
Căcĭ prea aĭ multe decoraţiĭ.

Tradem.

INFORMAŢIUNI

D. colonel Gorjan a fost numit director al poştelor şi telegrafelor, în locul D-luĭ Şuţu, demisionat.

—※—

Prefect la Putna se va numi D. Gentili, fostul prefect de Vlaşca.

—※—

In urma informaţiuneĭ noastre din ediţia II-a de aseară, privitoare la expulsarea de către intendent din spitalul Colţea a uneĭ bolnave de istero-epilepsie, D. intendent Luchide s'a prezintat la redacţiunea noastră şi ne a dovedit cu acte, că nu D-sa a dat afară pe bolnava în chestiune—căcĭ nu este în drept a o face—ci că D. Dr. Severeanu i-a ordonat s'o transporte la prefectura poliţieĭ.

Aşa dar, vinovatul e D. Dr. Severeanu şi actul tot barbar rĕmâne, orĭ de cine ar fi fost comis.

—※—

Ierĭ 26 Februarie s'a judecat de către *consiliul de revizie al armateĭ* recursul administratoruluĭ clasa II Archip Vasile, fost casier al regimentuluĭ al 27-lea de dorobanţĭ, care a fost condamnat de către consiliul de rĕsboiŭ din Iaşi la 1 an şi jumĕtate închisoare şi destituire pentru faptele de sustragere de banĭ şi acte publice în calitate de comptabil.

Consiliul de revizie a casat această hotărîre şi a trimis afacerea spre a fi judecată din noŭ înaintea consiliuluĭ de rĕzboiŭ din Bucureşti.

※

Tot în această zi s'a judecat şi recursul sergentuluĭ rezervist Giurăscu Ioan, din districtul Gorj, care a fost condamnat la 3 lunĭ închisoare de către consiliul de rĕzboiŭ din Craiova pentru faptul de insulta superioruluĭ în persoana unuĭ Domn colonel.

Consiliul de revizie a casat şi această hotărîre pentru incompentinţă de a fi judecat de tribunalul militar şi a trimis acest proces înaintea tribunaluluĭ civil din localitatea sa, spre a fi judecat ca orĭce cetăţean, de oare-ce în timpul comitereĭ faptuluĭ nu era chemat sub-arme şi cauza ce a provocat această insultă, era cu totul relativă la afacerĭ private.

Apĕrarea ambelor recursurĭ a fost susţinută de D-nu avocat Dimitrie Manolescu, căpitan în retragere.

—※—

Primim plângerĭ din partea maĭ multor locuitorĭ din strada Mămularilor, că acea stradă este lăsată în părăsire de Primărie şi circulaţia trăsurilor e imposibilă.

Rugăm pe D. Primar al Capitaleĭ să satisfacă cererea locuitorilor, carĭ şi dînşiĭ sunt contribuabilĭ.

—※—

Atragem atenţia primărieĭ Capitaleĭ şi a serviciuluĭ sanitar asupra laptelui care se introduce în Capitală şi care în mare parte este falşificat saŭ amestecat cu apă.

—※—

Duminică 3 Martie, la orele 2 p. m., societatea studenţilor universitarĭ *Unirea* va serba a XII-a aniversare a fondăreĭ sale.

—※—

Un sergent din Geniu ne-a adus 2 leĭ pentru ligă şi 2 pentru monumentul Vênătorilor din Prahova; asemenea şi Preotul Atanasie Stoicescu 1 leŭ pentru ligă.

Mulţumirile noastre.

—※—

In urma căldureĭ de zilele acestea, zăpezile s'aŭ topit foarte repede şi la Buzĕŭ şi Pechea, în judeţul Covurluĭ, aŭ produs maĭ multe inundaţiĭ, rupînd şi soselele şi podurile.

—※—

Ierĭ un locuitor anume Iancu Trandafir, din Mahalaua Dragului, a încercat a se strangula la Şosea.

El a fost împedicat de un sergent de stradă de a se sinucide.

—※—

Orele de primire la Ministerul Lucrărilor Publice sunt fixate Marţea şi Vinerea de la 10 şi jum. d. la 12.

—※—

La 1 Februarie eraŭ în circulaţie 65,847 librete ale caseĭ de economiĭ şi suma de banĭ în casă era de 14,732,632 de leĭ.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
D-na E. C.	15 „
Iorgu D. H. Ioan	22.50
D-na Elena I. D. H. Ioan	10 „
Ghiţă Stoenescu	10 „
V. Secăreanu	5 „
Vlad. Cernăţeanu	40 „
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25 „
Jaques Herdan	100 „
D. C. A. Budac	5 „
Eleviĭ claseĭ V lic. Sf. Sava	25 „
D-ra Maria Dr. Nichita	10 „
D. Dr. Nichita	20 „
Eleviĭ Şcoaleĭ comerciale	52.50
D. B. Secăreanu	5 „
D. R. Cordescu	100 „
D. A. Katz	4 „
Eleviĭ cl. IV gimn. Bacăŭ	14 „
Locotenent T. T.	5 „
Eleviĭ cl. VI lic. Sf. Sava	25 „
Eleviĭ şc. de mişcare C.F.R.	25 „
D. C. N. Moscu	25 „
Dimitrie Lăzărescu	4 „
D. A. Rosenberg	15 „
„ Dimitrie Petrescu	10 „
„ Michail Gheorghiade	3 „
„ N. Clatinos	5 „
„ G. Şerban	2.50
„ Iorgu Dimitriu	10 „
„ G. Constantinescu	5 „
Un Sergent din Geniu	2 „
Preotul Atanasie Stoicescu.	1 „
(Va urma)	*Total leĭ 1253.—*

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVERUL"

84

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

VIII

In catul al VI-lea

Dacă o iubeştĭ, o să te bucure ce'ţĭ spun eŭ.

Cred că n'o să refuze darul acesta mic pe care i-l face acela care a scăpat'o astă noapte.

Iar d-ta voesc ca să nu suferĭ nimic din pricină că i-aŭ furat paralele.

Davidson puse pe masă un bilet de cincĭ sute de francĭ şi zise:

— Dacă veĭ avea trebuinţă vreodată de ajutor, poţĭ veni la mine cu toată încrederea. Poate că n'o să maĭ vĕd niciodată pe copila asta, însă mĭ-ar părea rĕŭ ca s'o ştiŭ nenorocită şi doresc din inimă ca să'ĭ fie rĕsplătit curajul şi să izbândească!

— Domnule!... voĭ să zică bĕtrâna respingênd mana asta care pica în sărăcia eĭ.

— Nu mĕ refuza! Mĭ-ar părea rĕŭ..... şi să ţĭĭ minte numele meŭ. Davidson la castelul Teilor — e lesne de ţinut minte— la Courbevoie. Sîntem aproape vecinĭ! N'o să uiţĭ.

— Nu, domnule.

— Adio dar şi noroc bun!

La ceasurile 7 portarul din strada Sf. Augustin da în atelierul Laureĭ o chee şi o scrisoare.

Iacă ce zicea în scrisoare:

„Scumpă copilă.

„Am regulat tot cu părinţiĭ d-tale. Îţĭ trimet cheia camereĭ d-tale. Aĭ să găseştĭ diseară acolo tot ce'ţĭ face trebuinţă.

„Mĭ-aĭ spus că 'mĭ datoreştĭ maĭ mult decât viaţa.

„Nu vreaŭ să te ştiŭ expusă acelor aşĭ primejdiĭ. Negreşit eŭ n'o să maĭ fiŭ acolo să te apăr!

„Primeşte dar fără frică această dovadă de interes din partea unuĭ necunoscut care nu'ţĭ cere în schimb decât o aducere aminte.

G. D.

La 8½ ore o victorie plecă de la castelul Teilor şi George Davidson venea în Paris svîcnindu'ĭ inima.

Işĭ zicea în gând:

— Am s'o vĕd... poate.

El scăpase pe fată dintr'o primejdie groaznică. Acum el se gândea la mumă, la doamna de Vaunoise, la Blanşa de Charnay.

XI

O cunoştinţă

Otelul la Roche-Villars trecuse prin oarecarĭ transformărĭ de la căsătoria D-luĭ de Vaunoise cu d-şoara de Charnay, însă liniile cele marĭ rĕmăseseră aceleaşĭ.

Era tot palatul italian pe care l'aĭ fi crezut transportat din Florenţa în Paris.

Adăogările pe carĭ le făcuse d. de Vaunoise eraŭ maĭ cu seamă la grajdurĭ, pentru care pricină cumpărase un teren mare lipit cu otelul.

Terenul caseĭ era considerabil însă contele petrecênd cel maĭ mult timp afară din casă, otelul era tăcut şi contesa făcea tot aşa de puţin sgomot înăuntru dupe cum ţinea chiar prea puţin loc în existenţa bărbatuluĭ sĕŭ.

In ziua când fusese George Davidson la prietenul sĕŭ d. Hardouin, notar, dupe amiazĭ, un bĕrbat scund, prea burtos, prea sănătos, roşu, nu prea zbîrcit, ras d'atuncĭ, cu părul siv, trase clopoţelul.

Un diavol de fecior îl primi în vestibul cu respectuoasa familiaritate a lacheilor pentru un mosafir a totputernic pe lângă stăpânil luĭ şi care n'ar avea decât să zică o vorbă pentru ca să 'l gonească pe poartă.

— Doamna contesa este acasă? întrebă scundul bĕtrîn.

— Da, domnule Campayrol.

— Va să zică pot să mĕ suĭ?

— Da, domnule Campayrol.

— Bine, rĕmăĭ aci... nu vreaŭ să deranjez pe nimenĭ.

El cunoştea casa.

Suĭ scara foarte sprinten.

Se vedea că nu suferea de nicĭ o infirmitate.

Era înbrăcat foarte confortabil. Pardesiul sĕŭ noŭ cafeniŭ căptuşit cu mătase se deschidea pe o redingotă noă saŭ cam aşa ceva.

Pe piept avea o rozetă multicoloră. Era ofiţer a doĕ orĭ treĭ ordine streine, Nişam saŭ Leul din Camboge. Astă'ĭ floarea uneĭ haine de bĕtrân. Campayrol îşĭ avea statul luĭ la Operă, ca abonat, şi avea un venit sigur, solid, bine asigurat şi un aer de mulţumire deplină.

Trecu prin câteva saloane de primire şi ajunse la apartamentul contesei.

Ii anticameră, o subretă cu pĕrul brun, nu tocmaĭ tînĕră, dar sprintenă şi nurlie, care fusese înştiinţată printr'un clopoţel al feciorului, se inveseli când îl vĕzu.

— Eştĭ bine, fata mea? zise el apucând de guşe pe bretona. Tot veselă, saperbleure! Imĭ place aşa!

Arătă spre contesă:

— Dar acolo înăuntru cum merge?

Ana Maria, fiindcă contesa nu 'şĭ schimbase slujnica, întinse braţele:

— Tot aşa, domnule Campayrol.

Maiorul zise încet:

— Treĭzecĭ şi şase de grade subt zero în menaj! Temperatură grozavă! Zăpadă şi poleĭ! Urşĭ albĭ şi gheţurile de la polul nord! Sapreminette!

Zise şi maĭ încet:

— Sănătatea?

— Bună... Doamna nu se plânge.

— Bun de tot!... Spune'ĭ că am venit.

— Poţĭ să intri... Doamna contesă e singură şi tot dauna'ĭ pare bine când te vede.

Bretona dete o perdea la parte, împinse o uşe şi zise:

— D. Campayrol!

D-na de Vaunoise şedea lângă o fereastră mare şi ţinea o scrisoare în mână.

La 36 de anĭ era maĭ frumoasă decât orĭ când.

Negrul rochiĭ sale făcea contrast cu mătasea lila dulce a salonuluĭ în care petrecea ea toată ziulica.

Svêltă încă, albă, fără nicĭ un creţ pe obraz, pĕrul sĕŭ mult *cendré* cu o atomă de brumă la suprafaţă, Blanşa era ca şi soarele de la doĕsprezece, în apogeul tinereţiĭ şi a putereĭ.

(Va urma)

MANCHECOURT

TINERII DE AZI

(Nouveau Jeu)

PERSONAGII:

Paul Costard—Doamna Costard

(La Doamna Costard, în otelul sĕŭ din intrarea Marceau.)

Costard, care intră la mama sa: — Bună ziua, mamă.

D-na *Costard:* A! aĭ venit. De treĭ zile nu te am vĕzut.

Costard:—Adevĕrat. Să vede c'aĭ învĕțat aritmetica.

D-na *Costard:*—Ce maĭ facĭ?

Costard:—Așa și așa. Nicĭ bine nicĭ rĕŭ. Dar tu?

D-na *Costard:*—Mĕ cam doare capul azĭ.

Costard:—Prea mult ieșĭ din casă.

D-na *Costard:*—Ce staĭ de vorbeștĭ!

Costard: — Da, da. Te obosești. La vîrsta ta nu maĭ poate omul să facă ce facĭ tu. Nu maĭ eștĭ de patruzecĭ și doĭ de anĭ. Nu uita lucrul ĕsta.

D-na *Costard:* — Nu știĭ ce vorbeștĭ. Ș'apoĭ, eŭ fac ce 'mĭ place.

Costard: — Tot ca tine fac și eŭ. Te ducĭ undeva astăseară?

D-na *Costard:* — Mĕ duc la Vernier, să 'ĭ vĕz, pe urmă o să mĕ duc la Alice, și peurmă vreun sfert de ceas la Operă.

Costard:—Și mâine?

D-na *Costard:* — Mâine o să mĕ duc la Pontferrand să dejunez, o să gust ceva la Grimani și peurmă prînzesc la Berta. Poĭmâine o să 'mĭ petrec ziua la Saint-James, la Sauvin. Joĭ...

Costard: — N'aĭ vreme să te plictisestĭ!

D-na *Costard:*—Nicĭodată nu mĕ plictisesc.

Costard:—Aĭ noroc.

D-na *Costard:*—N'am norocul însă ca să te am pe tine.

Costard:— Pentru ce? Aĭ fi putut să nimereștĭ maĭ rĕŭ. Eŭ chefuesc și petrec, e adevĕrat. Insă eŭ nu sînt prost. Știŭ să petrec așa că 'țĭ fac onoare.

D-na *Costard:*—Staĭ să vorbim. D-na Bobetta Danglois! Tu găseștĭ că femeea aceea îmĭ face onoare. Ce fel de om eștĭ! O femee cu care te afișezĭ peste tot locul!

Costard: — Asta probează că nu sînt ipocrit. Ș'apoĭ, lasă vorba, ție tot una 'țĭ face dacă o fi ea orĭ alta.

D-na *Costard:* — Eŭ! Nu cumva îțĭ închipueștĭ că eŭ mĕ ocup cu astfel de lucrurĭ?

Costard: — Nu. Vezĭ bine. In fond, însă, aĭ un pic de slăbiciune pentru dînsa.

D-na *Costard:*—Ce, aĭ înebunit, Paule?

Costard: — Nu te supăra. Uițĭ ce aĭ făcut, acum treĭ lunĭ, cât de gentilă aĭ fost.... Nu 'mĭ aĭ spus nimic, însă am aflat.

D-na *Costard:* — Ce am făcut? Nu pricep.

Costard:—Ba pricepĭ. Acum treĭ lunĭ când era Bobetta așa de bolnavă?...

D-na *Costard:*—Ce are a face?

Costard:—I-aĭ trimis cu Sulpiciŭ câteva sticle de vin vechĭ.... Heĭ! nu te încerca să tăgăduieștĭ, chiar ea singură mĭ-a spus. Eĭ bine! să mĕ crezĭ, mi s'a părut o minune fapta asta a ta... ș'afară de asta de șic; atât maĭ rĕŭ pentru convențiunĭ. Tu aĭ făcut cum trebue să facă lumea de azĭ.

D-na *Costard:*— Da, e adevĕrat. Dar ce vreĭ? Te văetaĭ, nu mâncaĭ, îțĭ lungeaĭ buzele d'un cot. Mi-am zis în gândul meŭ: „E o biată nenorocită care 'ĭ bolnavă de plămînĭ... Să mĕ crezĭ că eram sigură că o să moară. Eŭ sînt muma luĭ Paul, de ce să nu 'ĭ daŭ ceva bun!“ Și i-am trimis cu Sulpiciŭ un paneraș cu câteva sticle cu vin de Leoville, d'al nostru. Iacă tot.

Costard; De care? Din cel de 76?

D-na *Costard:* — Da, din cel de 76.

Costard:— Acela'ĭ cel maĭ bun. Aĭ fost o femee mare când aĭ făcut fapta asta. Să nu te căeștĭ că aĭ făcut acest lucru! Așa, să mĕ crezĭ, ar trebui să staĭ de o parte si să auzĭ cu ce căldură vorbește de tine... Oh! dar cu ce drag vorbește... Așa că de multe orĭ îĭ zic: „Vorbește de mama mea cum n'aĭ vorbi d'a ta!“

D-na *Costard:*— Destul, Paule!

Costard:— Atât maĭ rĕŭ dacă te supără ce'țĭ spun eŭ, îmĭ pare rĕŭ. Dar trebue să știĭ.

D-na *Costard:*— Te rog.

Costard: Poțĭ să facĭ ce vreĭ, nu se poate ca Bobetta să nu'țĭ mulțumească. Asta o să te învețe minte ca să te maĭ jocĭ d'a binefăcĕtoarea. Eĭ bine, Bobetta te adoră, toată ziulica numaĭ de tine vorbește... te apără tot-d'auna.

D-na *Costard:*— Ce fel! vorbeștĭ de rĕŭ pe mama ta în fața ființeĭ aceleia?

Costard:— Ba nu. Dar câte o dată glumesc, tachinez. Eĭ bine, trebuc să'ĭ daŭ dreptatea asta. Tot-d'auna te apără.

D-na *Costard:*— Foarte mulțumesc. Știĭ ce? oprește-te aci, fiind eă aĭ să spuĭ maĭ multe de cât pot eŭ s'aud.

Costard:— Bine, bine. Par'că ție nu'țĭ pot spune orĭ-ce. Tu nu eștĭ o mamă ca toate cele-l-alte.

D-na *Costard:*— Orĭ-cum, eŭ am un copil care-ĭ grozav de ciudat Dacă ne-ar auzi cine-va străin ce vorbim ar încremeni.

Costard: Cred. Insă nu s'ar plictisi.

D-na *Costard:*— Ce limbagiŭ!

Costard:— Ce vreĭ! Așa se vorbește azĭ! Dar... uitasem că am să'țĭ spun ceva.

D-na *Costard:*— Ceva serios?

Costard:— O să judecĭ singură. Mĕ însor.

D-na *Costard:*— Adevĕrat?

Costard:— Tot ce'ĭ maĭ adevĕrat.

D-na *Costard:*— Nu știŭ de câte orĭ mi-aĭ maĭ spus până acum tot lucrul ăsta.

Costard:— Acum e lucru hotărît.

D-na *Costard:*— Tot eștĭ băiat bun că mĕ consulțĭ maĭ nainte.

Costard:— Nu te consult, te înștiințez numaĭ.

D-na *Costard:*— Inștințează-mĕ dar. De cine e vorba?

Costard:— De o fată.

D-na *Costard:*— Sigur că d'o fată o să fie vorba.

Costard:— Eștĭ superbă. Pentru ce-ĭ sigur că d'o fată o să fie vorba? Poate fi vorba și de o femee tînără, de o văduvă....

D-na *Costard:*— Fie așa. Cum o chiamă?

Costard:— Germaine Labosse.

D-na *Costard:*— Nu'ĭ frumos nume.

Costard:— Un nume cum e și Costard.

D-na *Costard:*— Mie nu mi se pare.

Costard:— Ba mie mi se pare. Când eraĭ tu fată, maĭ nainte d'a te mărita cu tată-meŭ, nu te numeaĭ Marteau... Melania Marteau? Vorbind drept, de ce Labosse nu ar fi frumos? In sfîrșit, așa o chiamă, eŭ nu pot să schimb nimic. Părinții eĭ sunt antreprenorĭ foarte chiaburĭ. Aŭ câștigat avere când cu dărămăturile.

D-na *Costard:*— Cinstit?

Costard:— Nu știŭ dacă aŭ câștigat'o cu cinste, știŭ numaĭ că aŭ parale.

D-na *Costard:*— Părinții sunt oamenĭ cum se cade?

Costard:— Așa socotesc.

D-na *Costard:*— Va să zică nu'ĭ cunoștĭ?

Costard:— Nu. N'am vreme să mĕ ocup de ast fel de lucrurĭ acum, am destulă vreme cât voiŭ trăi. Ș'apoĭ, ce'mĭ pasă? Eŭ îĭ iaŭ cum or fi; nu mĕ cunua cu dînșiĭ.

D-na *Costard:*— Te admir. Poate că eĭ nu aŭ să te voiască?

Costard:— Asta m'ar mira, fiind că maĭ întâĭ am meritele mele personale, am averea mea; fără să maĭ socotesc că am să moștenesc, ș'apoĭ fiind că sunt aproape sigur de fată.

D-na *Costard:*— Fata te iubește?

Costard:— O să mĕ iubească.

D-na *Costard:*— Cel puțin pe fată o cunoștĭ?

Costard:— Numaĭ din vedere. Mâine o să ne întîlnim, acasă la părinții sĕĭ carĭ nu bănuesc nimic.

D-na *Costard:*— Cum așa?... Fă-mĕ să înțeleg. Mĕ sperii:

Costard: — E foarte simplu. Nu, eĭ nu știŭ nimic. Mâine, am să mĕ duc la eĭ acasă, am să le spun cine sînt eŭ, cine eștĭ tu, cine sîntem noĭ; tata, bancher, a murit, mama'ĭ văduvă, prea bogată, cu moșie în Poitou, cu villă în Trouville, cu otel în intrarea Marceau, singur copil... „Adică eŭ sînt singurul copil, n'avețĭ decât să cercetațĭ.“

Și am să le cer mâna copileĭ lor. Când s'or pomeni cu dușa asta în cap, aŭ să sară în sus, mĕ înțelegĭ? Și aŭ să'mĭ o dea.

D-na *Costard:* — Vĕd că sînt proastă că ascult palavrele tale. Haide, nu maĭ rîde de mine.

Costard: — Ce, nu vreĭ să mĕ crezĭ? Asta'ĭ prea prea! Iți jur că'țĭ spun adevĕrul adevĕrat!

D-na *Costard:* — Adevĕrat? Vreĭ tu să te însorĭ, tu? Pentru ce? Din ce pricină?

Costard: — Fiindcă trebue. Ș'apoĭ, fiindcă'ĭ curios lucru ca eŭ, la vîrsta mea și cu ideile mele să mĕ hotărăsc la așa ceva. Da, fundez o familie, vorbă scurtă! Toțĭ câțĭ mĕ cunosc și care mĕ stimează, aŭ să zică: „Iacă! Miculuĭ Costard i-a venit pofta să se însoare și hop! a regulat afacerea într'un sfert de ceas. — Foarte șic!“

D-na *Costard:* — Eștĭ caraghios. Dar decând aĭ băgat de seamă pe fata asta? Unde aĭ întîlnit'o întîia oară?

Costard: — La Hipodrom, aseară.

D-na *Costard:* — Aseară?

Costard: — Da. Era într'o lojă alăturĭ d'a noastră, frumoasă ca o inimioară și care părea că nicĭ nu bagă de seamă. Și peurmă, prea cum se cade, distinsă, așa încât de giaba i-am tot făcut eŭ cu ochiul, fiindcă ea nicĭ-odată nu mĭ-a rĕspuns. Asta'ĭ o garanție pentru viitor. E o fată care trebue să fi fost crescută la Sacré-Coeur. Se simte asta numaĭ dupe chipul cum nu se uită ea la bărbațĭ. În sfîrșit, mamă, să știĭ că o să aĭ o noră cu care o să te poțĭ făli ziua 'n amiaza mare și care o să te susție în prăvăliĭ. A! îmĭ place mult fata!

D-na *Costard:* — Dar cum poțĭ să știĭ dacă'ĭ placĭ?

Costard: — Intuiție. Divină intuiție.

D-na *Costard:* — Insurătoarea asta a ta e curată dobitocie! N'are să se facă nunta.

Costard: — Nu vorbi prostiĭ. Căsătoria o să se facă dacă vreaŭ eŭ. Paul Costard a zis: „Germaine Labosse să fie și Germaine Labosse a fost.“

D-na *Costard:* — Cât voiŭ trăi eŭ, nu!

Costard: — Uițĭ că sînt major.

D-na *Costard:* — Nu cumva aĭ vrea să'mĭ facĭ somațiĭ?

Costard: — Ba bine că nu! Poțĭ să fiĭ sigură. Și încă foarte repede și toate treĭ somațiile d'odată.... foarte respectuoase!

D-na *Costard:* — Va să zică, te aĭ însura în potriva voințeĭ mele?

Costard: — Vezĭ bine, de ce nu țĭ-aș spune?

D-na *Costard:* — Nu maĭ iubeștĭ pe muma ta, nicĭ o dată nu aĭ iubit'o.

Costard: — Te iubesc cum mĕ iubeștĭ și tu, mĕ port cu tine cum te porțĭ și tu cu mine. Si peurmă, eŭ vreaŭ să mĕ însor cu cine vreaŭ, treaba ta'ĭ asta? Mi-aĭ cerut tu voe când te aĭ măritat cu tata? Azĭ, de când eștĭ singură, te plictisesc eŭ, nu te las liberă? Primeștĭ pe cine vreĭ, ieșĭ, te întorcĭ când vreĭ; când aĭ ști câte se vorbesc prin lume despre tine . . .

D-na *Costard:* — Ce spune lumea?

Costard: — N'am vreme azĭ de astfel de lucru... Altă dată îțĭ voiŭ spune. Va să zică ne-am înțeles. Mĕ duc mâine la Labosse și bat pironul. Pe urmă n'aĭ de cât să viĭ și tu, dacă țiĭ. Da, sunt prea mulțumit, am început să înțeleg viața... (Cântă).

D-na *Costard:* — Bine, dar cu D-na Langlois cum rĕmâne?

Costard: — Bobetta? O scot din pâine. A! o depun tocmaĭ ca pe un monarh.

D-na *Costard:* — Crezĭ tu că ea o să s'astîmpere?

Costard: — O să fie silită să tacă.

D-na *Costard:* — Are să 'țĭ facă o mulțime de pocinoage.

Costard: — Ba nu, mamă. N'are să facă nimic. O să meargă lucrurile cum nu se poate maĭ bine, fiind-că Bobetta mĕ iubește, fiind-că 'ĭ deșteaptă și fiind-că o să înțeleagă că e interesul meŭ ca să mĕ așez și eŭ o dată. O să plângă puțin, eŭ o să 'ĭ dăruesc ceva, o să vie la nunta mea ca să vadă cum sufer eŭ operația. Și pe urmă iac'așa! N'o să fie nicĭ o ceartă.

D-na *Costard:* Vĕd că eștĭ optimist.

Costard: — Eŭ nu sunt ruginit. Și îțĭ garantez că nicĭ nevastă-mea n'o să fie, nicĭ copii meĭ dacă voiŭ culege vreunul. Să fim oamenĭ din epoca noastră. Vreaŭ chiar să fiŭ ceva maĭ mult de cât tînĕrul de azĭ, vreaŭ să fiŭ tînĕrul de mâine, de poimâine chiar dacă se poate. „Trebue s'apucĭ înainte ca să înaintezĭ!“ asta'ĭ deviza mea. La început nu prea pare să însemneze ceva. Rumegă bine, mamă, vorba mea, și aĭ să vezĭ că 'ĭ o lume întreagă în vorbele acestea. Iacă, tu, bunioară! cum se face că te iubesc și că te apreciez, de și îmĭ puĭ de multe orĭ bețe în roate? Fiind-că nu eștĭ ruginită, fiind-că eștĭ maĭ mult o mamă de lumea nouă. Maĭ dă'țĭ și tu puțintică silință și o să te deschizĭ ca toată lumea de azĭ, o să ajungĭ perfectă. Aide, o să fim prietinĭ amândoĭ. Acum, seara bună, mamă, socotesc că nu te-am supĕrat?...

D-na *Costard:* — Puțin.

Costard:—O să'țĭ treacă. Dacă țiĭ ca să te sărut, vin să te sărut.

D-na *Costard:*—Vezĭ bine că vreaŭ, prostule.

Costard, care o sărută: — Iacă, te am pupat. Nu aĭ să'mĭ spuĭ nimic special?

D-na *Costard:* Cam ce?

Costard:—Gîndește-te bine. Scutură'țĭ bine sacul. Nu... nu găseștĭ nimic. Dacă 'ĭ așa, adio.

D-na *Costard:*—Adio. Când te maĭ vĕd?

Costard:—Nu'țĭ pot hotărî. Când voiŭ maĭ veni. Poate poimâine.

D-na *Costard:*—Noroc că știŭ unde să trimit să te caute dacă mi s'ar întîmpla ceva peste noapte... La d-na Langlois?

Costard:—Da, la d-na Langlois. Insă n'o să maĭ mĕ găsească multă vreme la dînsa. Peste puțin trebue să mĕ caute la d-na Costard, d-na Paul Costard, la nevasta mea acasă! Nevasta... mea? Nu, e prea caraghios... Bună seara, mămițico! Fiĭ sănătoasă, cuconița mea! Și să nu uițĭ că aĭ un giuvaer de băiat! Aide, zi maĭ iute.

D-na *Costard:*—Am un giuvaer de băiat.

Costard:—Eștĭ un ânger. Fug acum tocmaĭ la Labosse.

I. S. Sp.

Prima I. R. Societate de navigațiune cu vapoare pe Dunăre

Deschidere pentru primirea de mărfurĭ în Regensburg, Passaŭ, Linz, Korneuburg, Viena (Nordbahnlände, Praterquai și Donauquaibahnhof) pentru toate stațiunile de vapoare a societățeĭ pe Dunăre, Tisa, Sava și Drava.

Prin aceasta avem onoare a aduce la cunoștința generală, că de Lunĭ, 9 Martie st. n. a. c. s'a deschis primirea de mărfurĭ în Regensburg, Passaŭ, Linz, Korneuburg și Viena (tot cu locurile de transbordare) pentru toate stațiunile de vapoare a societățeĭ pe Dunăre, Tisa, Sava și Drava.

Vremea temperală lasă în curênd de așteptat plecarea ghețeĭ pe întreaga Dunăre și rîurile afluente, prin ce Societatea subsemnată va fi pusă în poziție, în cel maĭ scurt timp de a întroduce transportarea mărfurilor pe toate liniile.

Societatea subsemnată va publica în special deschiderea generală a navigațiuneĭ.

Viena, în 7 Martie 1891.

Direcțiunea

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viță veche	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ	10	„
Jaques Herdan	40	„
D. Locotenent T. T.	5	„
D. C. N. Moscu	15	„
„ P. Rădulescu	10	„
„ Dimitre Lăzărescu	2	„
„ A. Rosenberg	5	„
„ Michail Gheorghiade	5	„
„ N. Clatinos	5	„
„ G. Constantinescu	2	„
Magazinul „la Mascota“	5	„
Un Sergent din Geniu	2	„
(Va urma) Total	206	50

Ultime Informații

Citim în *Națiunea*:

Pache, în unire cu o persoană nespusă, a făcut un contract pentru pavagiile de lemne pe un preț foarte urcat, 96 fr. metru cub, cu condițiunea ca toată lemnăria trebuincioasă să o ia de la acea persoană, cu care se laudă Pache că nu se teme de nimenĭ, căcĭ este una din persoanele care 'l menține la primărie.

Putem asigura pe confrații noștri — fără teamă de desmințire — că acea persoană este **Regele**.

Prin aceasta se esplică stăruința M. Sale de a vedea stradele Capitaleĭ pavate cu lemn și frica sa de o disolvare a consiliuluĭ comunal.

Dacă e vorba de gheșeft, **Regele** nu poate să lipsească.

—✠—

Următoarele numirĭ de noĭ prefecțĭ s'aŭ făcut astă-zĭ:

Domnul Vasile Peroianu, prefect la Gorj, în locul D-luĭ Cămărășescu.

***

Domnul Iorgu Cerkez, prefect la Botoșanĭ, în locul D-luĭ Hermeziu.

***

Domnul Gentili, prefect la Putna. Director de prefectură D-nu Manolescu-Sideri.

—✠—

D. Aslan, directorul prefectureĭ de Constanța, a fost numit prefect al județuluĭ Roman.

—✠—

D. Socolescu a fost numit prefect al județuluĭ Olt în locul d-luĭ Polihronie, care — sĕrmanul! — nicĭ n'a avut timpul să se instaleze în scaunul prefectorial.

—✠—

D. ministru de rĕzboiŭ, Jaques Lahovary, va pune la dosar toate proiectele de legĭ depuse de Generalul Vlădescu.

—✠—

D. Ștefan Mihăilescu, fost secretar general al ministeruluĭ cultelor, demisionând din acest post, va lua direcția ziaruluĭ *Constituționalul*.

—✠—

Ministerul de Interne a aprobat bugetele județelor Argeș, Buzĕŭ, Iași, Oltu, Ialomița și Dorohoiu.

—✠—

D. Dimitropol, primarul orașuluĭ Târgoviște, a demisionat spre a'șĭ pune candidatura în viitoarele alegerĭ de deputațĭ, de asemenea și D. Georgescu, ajutor de primar de la Brăila.

—✠—

Magazinul **la Mascota** a binevoit să ne dea pentru monumentul vênătorilor din Ploeștĭ 5 leĭ.

Mulțumirile noastre.

—✠—

Până în momentul de a pune ziarul sub presă, *Agenția Română* nu ne a comunicat nicĭ o depeșă.

Mare pagubă nu e.

—✠—

SĂRUTĂRILE, de *Jean Second*, traducere de **I. S. Spartali**, este titlul unuĭ mic volum dintre cele maĭ elegante, apărut acum în ediție de bibliofil. Prețul unuĭ exemplar *2 leĭ*. Se vinde numaĭ la redacția acestuĭ ziar.

Jalniciĭ tată, mamă, frațĭ, surorĭ, unchĭ, mătușe, cumnațĭ, verĭ, nepoțĭ și nepoate aŭ profunda durere d'a înștiința perderea prea iubituluĭ lor fiŭ, frate, nepot, cumnat, vĕr și unchiŭ:

IOAN G. PROTOPOPESCU

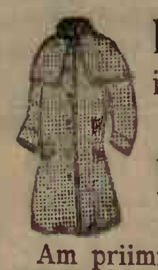
Decedat erĭ 26 curent, orele 7 dimineața, în etate de 19 anĭ

Inmormîntarea se va face mâine Joĭ, 28 curent, ora 2 p. m.

Cortegiul funebru va porni de la biserica Sf. Nicolae (Vlădica) strada Justițieĭ, la cimitirul Șerban-Vodă (Belu).

Toțĭ prieteniĭ și cunoscuțiĭ ce din eroare n'aŭ primit invitațiunĭ sunt rugațĭ a considera aceasta ca atare.

PRIMA FABRICĂ SPECIALĂ

Mantale de impermeabile **Ploie**
PENTRU
Bărbaţi, Dame şi Copiĭ

Am priimit un bogat asortiment de Stofe de cauciuc din cele maĭ fine pentru sezonul de Vară

Specialitate pentru Militarĭ

Mantale de DAME foarte elegante, servind şi contra prafuluĭ.

I. BENSIMON
Hotel MANU, Nr. 65, Calea VICTORIEI, Bucureştĭ
— *Comandele din provincie se execută după mĕsură* —

Medalie de Argint, Expoziţiunea din Craiova

Hârtie Chimică Berberianu

preparată de farmacistul

I. Berberianu **IOAN BERBERIANU** I. Berberianu
BUCURESCI

Medicament eficace contra reumatismelor, durerilor şi iritaţiunilor ale peptuluĭ
Guturaiŭ, Lombago (durerĭ de mijloc şi de şale) Podagră, Rănĭ, Scrintiturĭ, Bătăturĭ, Arsurĭ, Plăgĭ, Bóle de rinichĭ, etc.

UN LEU RULOUL
Se găseşte de vênḑare la tóte farmaciile din ţară.
Tóte rolourile conţin o instrucţiune în care se arată detaliat modul întrebuinţăreĭ

SANTAL CLERTAN

PERLE DE ESENŢĂ PURĂ DE SANTAL

Perlele de Santal ale *D-ruluĭ Clertan*, preparate cu aprobarea Academieĭ de Medicină din Paris, conţin *Esentă pură* subt un înveliş gelatinos subţire, transparent cu totul solubil şi digestiv.

Ele posedă o eficacite încercată în contra inflamaţiunilor saŭ catarelor băşiceĭ uduluĭ, în contra înfierbinţeleĭ şi scurgerilor recente saŭ cronice ce se vindecă în puţine ḑile fără a lăsa urme supărătoare. *Perlele de Santal Clertan* se pot administra în tóte periódele blenoragieĭ.

Santalul Clertan nu respândeşte miros, nu produce nicĭ o turburare în funcţiunile digestive contrariu preparaţiunilor întrebuinţate pănă aḑĭ. Prin preţul cel mic, el este accesibil tutulor pungelor. Trebue că să se încredinţeze că sticluţă pórtă într'adevĕr semnătura D-ruluĭ Clertan. O instrucţie e alăturată. Se vinde cu de amănuntu în tóte farmaciile principale. — Cu ridicata : Casa FRERE, 19, RUE JACOB, PARIS, şi la principaliĭ droghiştĭ. Preţul sticluţei 3 L. 50 B.

FRIED. KRUPP, ESSEN

Cale ferată industrială portativă.
Cale fixă şi transportabilă.
Vagonete pentru toate scopurile.
Plăcĭ învîrtitoare, etc.
— LOCOMOTIVE. —

REPRESENTANŢI : In **Bucurescĭ** : Appel & Co., Strada Doamneĭ, Nr. 9.
In **Iaşĭ** : M. Gelber. — In **Brăila** : Ş. Stoianovicĭ.

ŢEVI DE FER

şi accesoriĭ pentru Gaz şi Apă, precum şi Ţevĭ pentru Cazane şi Locomobile de asemenea pentru Puţurĭ de Păcură.

CIMENT PORTLAND de diferite proniențe

APPEL & Co., Str. Dómneĭ, 9.

Representanţa şi depositurĭ la Domniĭ **Appel & Co**, Bucureştĭ str. Dómneĭ 9.

JOHN PITTS

Bucurescĭ, 7, Strada Smârdan, 7, Bucurescĭ

Se recomandă pentru Sezonul corent

Locomobile şi Treerătorĭ

DIN RENUMITA FABRICĂ
MARSHALL SONS & Comp.

Secerătorĭ „Adriance“

simple şi de legat znopiĭ, neîntrecute în soliditate, perfecţiune şi uşoară mânuire.

TOT FELUL DE MAŞINI AGRICOLE

Morĭ şi pietre de moară franţuzescĭ

Preţurĭ şi condiţiunĭ favorabile.

---

2 ORE
Sunt de ajuns ca să vĕ
SPALAŢI RUFELE

fie ele cât de multe, în chipul cel maĭ perfect posibil la *atelierul mecanic din Strada Isvor, Nr. 56,* proprietatea D-luĭ **Iordache N. Ionescu,** *(Restaurator),* care, cu ocazia expoziţieĭ Universale din Paris 1889 a putut alege cele maĭ ingenioase maşinăriĭ ce inteligenţa omenească a putut produce până azĭ, adică :

a spăla şi călca repede, bine şi cât se poatu de eftin. Şi ce e maĭ important este că rufa (elegantă saŭ simplă) se usează dc 50 de orĭ **maĭ puţin** de cât fiind spălată prin mână de spălătoreasă, fapt ce se poate constata la ori-ce moment. — Sistemul d'a spăla rufele în sodă, clor, etc, afară de săpun, este cu totul înlăturat.

Doamnelor şi Domnilor **Directorĭ de pensionate, D-lor Restauratorĭ, Hotelierĭ, Friserĭ**, etc., acest atelier le poate aduce imense serviciĭ sub toate rapoartele.

— SE PRIMESC ŞI ABONAMENTE —

ALB. SPIC. — SUCCESOR

F. NOVAK

Mare Depoŭ DE
PIANE
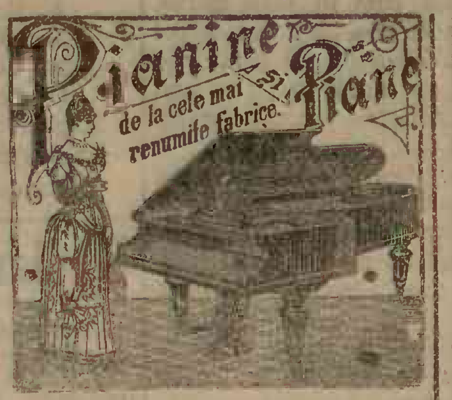
singurul reprezintant al fabricelor
Steinway
New-York
Schiedmayer Bechesteia, Schiedmayer Fiu E. Kaps etc.
[Alăturĭ cu Hotelul Imperial].

NB. F. Novak previne Onor. Public că primeşte plata pentru Piane şi in rate lunare.

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea sa în tratament de guturai, iritaţiunĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, scrintiturĭ, rănĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.

Se află în tóte farmaciile. — A se cere iscălitura noastră.

Se găseşte la cel maĭ mare

Deposit de Pianurĭ în România

Max Fischer, Galatz str. Mare 29.

Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plata şi în câştiurĭ. Inchiriere det Pianine în toată ţara. Preţurĭ curente ilustrate franco dupe cerere.

ARCHITECT

Primeşte facerea de

Planurĭ pentru case

Devisurĭ, etc.

Scrisorĭ sub : A. MANU
Bariera Victorieĭ
Strada Jianuluĭ Nr. 7

Amatorilor de timbre poştale

UN FRUMOS ALBUM conţinênd o variată colecţiune de aproape 3000 timbre poştale din toate ţĕrile. De vênzare la D. ALBU, Strada Luterană, Nr. 22, Bucurescĭ.

DINŢĬ

DINŢĬ

H. GOLDSTEIN

Atelier de Dinţĭ Americanĭ
87, STRADA LIPSCANI, 87
Vis-à-vis de farm. d-luĭ Roşu, lîngă grădina Sf. Gheorghe

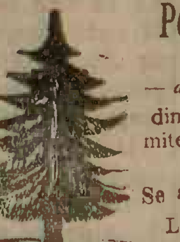
Dinţiĭ parţial şi denturile complecte se înlocuesc cu ceĭ maĭ finĭ dinţĭ Americanĭ, lucraţĭ în Aur, Cautchuc, şi Celuloid, făcênd acelaşĭ serviciŭ şi avênd aceiaşĭ culoare ca şi ceĭ naturalĭ.

Dinţiĭ se curăţă cu multă uşurinţă dându-le culoarea lor naturală.

Dinţiĭ se plumbează cu cele maĭ solide plombagiurĭ cu garanţie de a nu se maĭ strica şi fără cea maĭ mică durere.

Se primesce orĭ-ce reparatură de această specialitate

Preţurĭ moderate.

Pomĭ Roditorĭ
ALTOIŢI
— de diferite specii —

din cele maĭ renumite calităţĭ şi de diferite etăţĭ

Se află de vênzare
LA GRADINA
Numită BRASLEA

GEORGE JOANID

Str. Polonă, 126, sub. Icoana

D-niĭ amatorĭ din Capitală şi din districte, care vor dori a avea catalogul, sunt rugaţĭ a se adresa prin epistole la zisa grădină şi îndată li se vor trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Preţurile prevĕzute în catalog le am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluĭ pomilor pentru primăvara fiind sosit, d-niĭ amatorĭ sunt rugaţĭ a grăbi trimiterea comandelor d-lor, de oare-ce cu cât pomiĭ se vor planta maĭ de timpuriŭ cu atât este maĭ bine.

DE INCHIRIAT, locul pentru depozite de Cherestele, Lemne de focŭ şi altele din Bucureştĭ strada Basarabŭ, alăturĭ cu intraria la magaḑia de mărfurĭ a Găriĭ de Nordŭ şi viḑavĭ de fabrica de bere Luter, în care actualmente este depoul de cherestele al d-lor Mayer Cohen, având pe dânsu casa de locuinţă, grajd de caĭ, maĭ multe şoproane, şi linie ferată de intrarea vagoanelor C. F. R pentru încărcare şi descărcare, se dă cu chirie de la 23 Aprilie 1891. Doritoriĭ se vor adresa la D-nu Mateĭ Hristescu, Bucureştĭ strada Sfinţiĭ-Voivoḑĭ Nr. 56 saŭ direct la proprietar Costache I. Fotescu în Câmpina. **K. I. Fotescu.**

DE ARENDAT chiar de acum moşia **Sotânga-Goleasca** din districtul Dîmboviţa, la 7 kilometre departe de Têrgovişte, asemenea se **vinde şi pădurea** de pe dînsa în întindere ca la 250 pogoane. — A se adresa Strada Lucacĭ, No. 13, Bucurescĭ.

AVIS IMPORTANT

De închiriat pe câte 3—5 anĭ, în total saŭ în parte : **Două perechĭ de case noĭ,** cu câte două etage, avênd maĭ multe încăperĭ ; pivniţă boltită, grădină cu pomĭ roditorĭ şi curţile separate situate pe **Şoseaua Jianu, No. 10,** lângă Pensionatul Bolintineanu în Bariera Victorieĭ ; aer curat, posiţiune ca la Sinaia, în apropiere este **Piaţă,** staţiune de birjĭ şi Tramways. — A se adresa la proprietar I. NICULESCU fotograf, şoseaua Jianu, Nr. 10, Bucurescĭ.

AVIS

In vederea apropiereĭ ierneĭ Compania de Gaz are onoare a invita pe d-niĭ Abonaţĭ să bine-voiască a preserva în contra friguluĭ comptoriĭ d-lor, învelindu-ĭ cu o pătură de lână saŭ de pâslă pentru a evita congelaţiunea apeĭ conţinută într'înşiĭ, precum şi întreruperĭ eventuale a iluminăreĭ.

Director, **Tassain.**

—MAŞINE AGRICOLE—

MARE DEPOU
DE
MAŞINE AGRICOLE

Locomobile şi Batoaze de treerat.
Maşine de secerat şi de cosit.
Maşine de secerat şi legat znopĭ.
Plugurĭ, Triorĭ, Vênturătoare, etc. etc.
LA
M. LEYENDECKER
— BUCURESCI —
Strada Stavropoleos, 15, şi Str. Cazarmeĭ, 77.

—MAŞINE AGRICOLE—

IMPORTANT!!
PENTRU CARNAVAL

Ne grăbim a informa pe onor. Public şi distinsa noastră clientelă că ne a sosit un elegant asortiment de :

Fracurĭ de Peruvien fin dublate cu mătase.

Redingote de Salon la 3 nasturĭ de PERUVIEN CAMGARN, VENEŢIEN etc. **Blănĭ** de lux pentru Oraş.

Elegantă colecţiune de stofe pentru comande, între care : *Postav fin cu lustru veritabil Englezesc pentru Fracurĭ.*

PERUVIEN şi DOSKIN FIN DE SEDAN
Ultima modă pentru Fracurĭ sesonul 1891
Preţurile cele maĭ reduse, serviciŭ prompt.

BAZARUL REGAL (casă de incredere)
In faţa Prefecturei Poliţieĭ Capitaleĭ.

ESTE CONSTATAT CĂ
„LA PATRIE“
ESTE CEA MAI BUNĂ HÂRTIE DE ŢIGARĂ FRANCEZĂ
de la fabrica
— L. LEON & C-nie, Paris —
a căreĭ etiquetă reprezintă **Bouget de l'Isle** *cântând* **Marseilleza**

In urma uneĭ minuţioase analise chimice făcută în Bucurescĭ de d-rul Bernhard de Landvay, directorul laboratoruluĭ central chimic higienic, la Ministerul de Interne, No. 631 din 9 Septembrie 1888 şi No. 455 din 1 Iunie 1890, rezultă că hârtia de ţigară «LA PATRIE» din fabrica Leon & C-nie în Paris, este liberă de orĭ-ce materie vĕtămătoare, şi că prin fineţea eĭ extra-ordinară nu lasă arsă de cât urme de cenuşe, asemenea a fost admis şi constatat ca nereproşabil la control prin serviciul sanitar al capitaleĭ sub No. 239 din 5 Maiŭ 1889.

Din punctul de vedere technic şi higienic, această hârtie corespunde tuturor exigintelor arteĭ şi ştiinţeĭ. Tot asemenea resultat s'aŭ obţinut prin analise făcute la laboratorul municipal din Paris, la Regia Medicală din St.-Petersburg, la profesorul de chimie de la Universitatea din Lemberg, şi prin maĭ mulţĭ alţĭ chimiştĭ competinţĭ.

Este dar în interesul orĭ-căruĭ fumător care ţine la sănătatea sa, să se ferească de a se servi de orĭ-ce hârtie în loc să 'şĭ aleagă pe aceasta care a fost constatată de către toate autorităţile chimicale higenica veritabilă hârtie a căruia etiquetă represinto pe BOUGET DE L'ISLE cântând «MARSEILLESA».

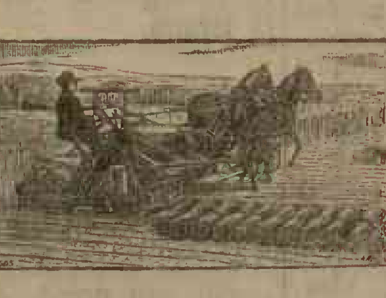
FIE-FARE FOIŢĂ POARTĂ FIRMA FABRICEI

L. LEON & C-NIE, PARIS

Pentru vînzarea hârtieĭ fabrica a înfiinţat pentru România depozite în BUCURESCI, GALAŢI şi IASI. Se găsesce de vînzare la toţĭ debitanţiĭ de tutun. Depozit general la D-niĭ FRAŢII LOEWENTHAL, Galaţĭ. In Bucurescĭ la d-nul Osias Weiss, strada Decebal, No. 20.

JAMES HORNSBY

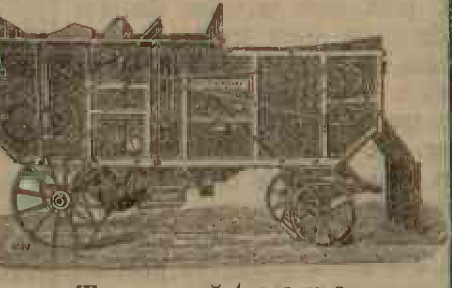
Bucurescĭ, —2, Str. Smârdan 2, — Bucurescĭ

Secerătóre de legat snopĭ
cu tăişul la dreapta.

Locomobile
de construcţie foarte solidă cu mare cazan.

Treerătoare
cele maĭ perfecţionate, construite de lemn foarte bun şi uscat.

Premiate la toate expoziţiile şi concursurile agricole internaţionale cu peste **1000 una miă de premiurĭ I-iŭ.**

Maşine de secerat şi legat snopĭ, sistem noŭ cu „tăişul la dreapta“

MAŞINE DE SECERAT, foarte solide de greutate circa **350 kilograme.**
PLUGURI UNIVERSALE, de fer şi de oţel, şi Plugurĭ de abur.
VĔNTURĂTOARE Nr. 5 şi BATOAZE DE PORUMB duble şi toate cele-l'alte maşine agricole după sistemele cele maĭ perfecţionate, etc. etc.

— Muşamale impraegnate şi curele englezeştĭ 1-a Qualitate. —

NOUA FABRICA SISTEMATICA
— DE —
PARCHETE MASIVE
BUCHER & DURRER
Şoseaua Basarab, la capul caleĭ Plevneĭ

Se recomandă pentru *confecţionarea* si *punerea* de tot felurĭ de *parchete masive.*

Tot acolo se află şi un **mare depozit** de *lemne de construcţiunĭ* şi *scândurĭ artistice* uscate, de la ferestraele noastre de aburĭ de la Grozeştĭ (Mehedinţĭ).

SOCIETATEA
DE
Basalt artificial şi de Ceramică dela Cotrocenĭ
Capital social lei **1.500.000** *deplin vărsaţĭ*
— Magazinul, 8, Strada Doamneĭ, —
(Casele Maior Mişu)

Buste, Statuete, Vase, Medalióne

SOBE de PORŢELAN
ALBE ŞI COLORATE.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.